

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012637
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012637.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.11.2025, sp. zn. 8PP/60/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.2.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 18.11.2025, sp. zn. 8PP/60/2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 67 odsek 1 Trestného zákona žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 28.10.2021, sp. zn. 3T/88/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.1.2022, sp. zn. 2To/73/2021, zamietol.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd mal preukázané splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, keďže odsúdený vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu, avšak nemal preukázané splnenie ani jednej z dvoch materiálnych podmienok, a to preukázanie polepšenia a očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený podal sťažnosť.

Odsúdený písomným podaním zo dňa 5.12.2025 odôvodnil podanú sťažnosť, v ktorej namietol, že negatívne poznatky počas jeho výkonu trestu by nemali byť tak prísno posudzované, pričom tieto sa vyskytli na začiatku výkonu trestu, ktorý je náročný a ťažký. Jeho malé prešľapy boli posúdené neprimerane prísne, pritom išlo len o to, že si zobral vlastný obed na celu, použil vulgarizmus, alebo fajčil mimo vyhradeného priestoru. Súd vôbec nepripustil, že sa odsúdený mohol s odstupom času zmeniť, prehodnotiť priority, kedy chce byť viac s blízkymi osobami, s ktorými je stále v kontakte. Jeho otec mu poskytne zázemie a pomôže mu pri zabezpečení si práce, čo sú dôležité okolnosti pre začlenenie sa do spoločnosti po dlhom výkone trestu. Odsúdený zdôraznil, že pred výkonom trestu bol zamestnaný. Vo výkone trestu sa odsúdený vzdeláva s veľmi dobrým prospechom, na čo prihladol aj okresný súd, avšak tento neprihladol na odporúčanie riaditeľa ústavu ho podmiennečne prepustiť. Pri posudzovaní vedenia riadneho života je potrebné zohľadniť aktuálne poznatky o odsúdenom, stav jeho nápravy a prostredie, do ktorého sa má vrátiť. Odsúdený poukázal aj na to, že nebol odsúdený za predaj drog, ale len za ich užívanie.

Odsúdený je aktuálne zaradený na pracovisku mimo ústavu, má kontakt s civilnými zamestnancami a má osvojené aj pracovné návyky.

Počas pobytu v Hrnčiarovciach nad Parnou mu boli udelené tri najvyššie formy odmeny, a to opustenie ústavu na jeden deň, päť dní a tri dni, ktoré odmeny získa maximálne 5 % odsúdených a sú udeľované za dlhodobé pozitívne výsledky.

V prípade podmieneného prepustenia mali byť skúmané aj možnosti uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Výkon trestu môže aj negatívne vplývať na odsúdeného.

Čo sa týka predpokladu vedenia riadneho života, tento nemôže byť založený výhradne na trestnej minulosti.

Odsúdený sa snaží vo výkone trestu správať najlepšie ako vie, pričom svoje zlyhanie si uvedomil.

Odsúdený žiadal napadnuté uznesenie preskúmať a adekvátne o jeho podmienenom prepustení rozhodnúť.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie dňa 15.1.2026.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného, prokurátora a zástupcu ZVJS, vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa k príprave a priebehu verejného zasadnutia. Na verejnom zasadnutí okresný súd vyhlásil napadnuté uznesenie, voči ktorému si ihneď odsúdený podal sťažnosť.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený vykonal potrebnú časť troch štvrtín, resp. polovice z oboch trestov odňatia slobody, a teda formálnu podmienku splnil.

Prvá materiálna podmienka v podstate znamená, že u odsúdeného prišlo k vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä dodržiavaniu právneho poriadku. Možno teda predpokladať, že u odsúdeného nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti. Toto je možné preukázať plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a zákazov odsúdeným a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien a ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím na okolnosti odmien a trestov. To znamená, že rozhodnutie súdu má byť reflexiou celého priebehu výkonu trestu u odsúdeného, jeho pozitívneho vývoja alebo naopak stagnácie a negatívneho vývoja. Zmena vnútorného postoja musí byť skutočná, nielen predstieraná, resp. nesmie byť len následkom automatickej adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil záporné vlastnosti a sklony, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. V tomto zmysle nie je prejavom skutočnej zmeny ani účelové správanie odsúdeného v súlade s vnútorným poriadkom ústavu na výkon trestu, no bezo zmeny vnútorného hodnotového nastavenia.

Okresný súd z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, že odsúdený svojím správaním počas celého obdobia doterajšieho výkonu trestu, ktorý vykonáva od 3.7.2019 so započítaním výkonu väzby, nepreukázal polepšenie, hoci bol počas výkonu trestu šesťkrát disciplinárne odmenený naposledy dňa 23.7.2025, keďže bol aj štyrikrát disciplinárne potrestaný a to v rokoch 2020, 2021 a dva krát v 2024, ktoré tresty má síce zahľadené, avšak odrážajú správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu. Uvedené previnenia nemožno pripisovať adaptačnej fáze výkonu trestu, jednak z dôvodu, že disciplinárne tresty boli ukladané nie len v prvých troch rokoch výkonu trestu, ale dve previnenia mal odsúdený v piatom roku výkonu trestu, a jednak z dôvodu, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde vykonával dvojročný a osemročný trest, teda má skúsenosti s výkonom trestu aj dlhšieho trvania. Argument odsúdeného, že výkon trestu je náročný a ťažký neobstojí, keďže už predtým tresty aj dlhého trvania vykonával a poznal podmienky výkonu. V tomto smere sú nedôvodné aj námietky odsúdeného o zanedbateľných previneniach, za ktoré mu boli udelené disciplinárne tresty, keďže odsúdený má s výkonom trestu odňatia slobody skúsenosti, pozná dobre pravidlá správania sa, preto nie je na mieste bagatelizovanie jeho previnení, najmä ak sa rovnakých previnení dopustil opakovane. Okresný súd správne konštatoval, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu je problémové a kolísavé, keďže medzi disciplinárnymi odmenami mu boli udeľované aj disciplinárne tresty, preto nemožno hovoriť o postupnom polepšení sa odsúdeného vo výkone trestu.

Krajský súd na jednej strane oceňuje snahu odsúdeného, ktorý v rámci vzdelávania absolvuje štúdium, kde dosahuje dobré výsledky, aj jeho snahu pracovať počas výkonu trestu, avšak tieto okolnosti samé o sebe nie sú znakom polepšenia, pokiaľ z ostatných okolností správania sa odsúdeného nevyplýva, že jeho chovanie a rešpekt k pravidlám má zlepšujúcu sa tendenciu.

Druhá materiálna podmienka znamená, že je pravdepodobné, teda je „nádej“, že odsúdený bude v budúcnosti, teda po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. U odsúdeného musí nastať odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom, čiže vedenie života bez porušovania práva, najmä bez páchania trestných činov alebo aj správnych deliktov.

Krajský súd pripomína, že ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky bol krajským súdom zohľadnený predchádzajúci život odsúdeného pred výkonom tohto trestu, pričom s poukazom aj na odpis z registra trestov (7 záznamov), ale najmä na charakter páchanej trestnej činnosti, kedy odsúdený pácha najmä drogovú trestnú činnosť, ale aj násilnú trestnú činnosť, resp. marí výkon úradného rozhodnutia, ako aj frekvenciu protiprávneho konania, kedy aj po vykonaní nepodmienečných trestov, z ktorých bol podmiennečne prepustený sa opätovne dopustil protiprávneho konania aj rovnakého charakteru, nebolo možné dospieť k záveru, že je nádej, že v prípade podmiennečného prepustenia odsúdený povedie riadny život. K tomuto krajský súd ešte dodáva, že odsúdenému bolo v minulosti zo strany spoločnosti poskytnutých dostatok šancí v podobe podmiennečného odsúdenia, či podmiennečných prepustení z výkonu nepodmienečných trestov, ktoré nevyužil a opätovne sa dostal do rozporu zákonom.

Čo sa týka argumentu odsúdeného, že mali byť skúmané možnosti primeraných obmedzení a povinností v prípade podmiennečného prepustenia, k tomuto treba uviesť, že najskôr súd musí dospieť k záveru o splnení tak formálnej ako aj dvoch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie a až následne je dôvodné zohľadniť, či treba skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia posilniť uložením nejakých povinností, či obmedzení. Keďže však súd nezistil splnenie zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie, nie je dôvod sa zaoberať ani týmito podpornými inštitútmi.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.